

det forekommer os derfor uretfærdigt, at den sygeforsikrede Barselkvinde, som ikke omfattes af Fabrikloven, maa undvære en lignende Støtte. Ligeledes forbyrser det os i et Forslag som det forelagte, der dog i Modsætning til den nugældende Sygekasselov har vist det humane Frisind at udstrække Sygepengepligten ogsaa til Patienter med veneriske Sygdomme, stadig at finde Barselkvindens Understøttelse — i Lighed med Drankerens og Slagsbroderens — overladt til den enkelte Sygekasses Forgodtbefindende (Regeringsforslagets §§ 22 og 23).

En Del af de forøgede Udgifter, som nærværende Ændringsforslag vil forvolde Sygekasserne, ydes allerede af adskillige Sygekasser ad Frivillighedens Vej i Henhold til den nugældende Lovs § 21 (Regeringsforslagets § 23), og vi formener, at Merudgiften i mange Tilfælde vil udlignes af den Hjælp, der nu ydes som almindelig Sygehjælp ved Sygdomme, opstaaede ved for tidlig Afbrydelse af Barsellejet, saasom: Barsel-feber, Aarebetændelse, Underlivsbetændelser, kroniske Svækkelser o. s. v.

Vi kan i øvrigt henvise til, at i Sverige er et lignende Forslag om obligatorisk Barselhjælp indenfor Sygekasserne blevet forelagt af Regeringen og vedtaget af Rigsdagen med Tilskud af Staten for Finansaaret 1913.

Vi anmoder indtrængende det ærede Udvalg om at tage dette for mange Kvinder som for Samfundet saa vigtige Spørgsmaal op til velvillig Drøftelse.

København i November 1912.

Paa Dansk Kvindesamfunds Vegne:

Marie Riising-Rasmussen,
Formand i Fællesstyrelsen.
